

som har faaet den paa de og de Vilkaar, fordi han troede, den var rentabel, og at det derfor maa blive hans egen Sag, naar det viser sig, at den ikke er rentabel, saa har det ærede Medlem naturligvis for saa vidt Ret i, at denne Privatmand har begaaet noget af en Letsindighed ved at vove sig saa langt ud. Men det bør dog erindres, at denne Mand ikke har søgt om, at dette Baneanlæg, som man fra alle Sider den Gang ansaa for rentabelt, skulde faa en saadan Undtagelsesstilling paa Loven af 1894, som det fik, men han har ment, at den vilde faa samme Stilling som de andre Baner. I Tillid til det, som alle mente den Gang, at den vilde blive saa rentabel, er han imidlertid gaaet med, selv da Udvalget mente, at man af den Grund ikke burde give saa meget til denne Bane som til de andre. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det ikke er saa nødvendigt yderligere at drøfte dette lille Lovforslag, som kun har til Hensigt at gøre godt igen mod denne Bane, hvad man den Gang unddrog den.

Juni-Rysensteen: Maatte jeg i Anledning af de sidste Ytringer af det ærede Medlem, der nu talte, sige, at det forekommer mig netop, at der kunde være god Grund til at se lidt nøjere paa denne Sag, idet det synes, at der i de sidste Bemærkninger kunde ligge, at vedkommende Udvalg i sin Tid har begaaet en Letsindighed ved overhovedet at stemme for det, der her er stemt for, og alene for at sikre, at Landstinget her ikke bliver beskyldt for ikke at have været nøjagtigt i sine Undersøgelser, synes der mig at være god Grund for enhver Landstingsmand til at fri det daværende Udvalg for Ansvar; mange af Udvalgets Medlemmer sidde jo endnu i Tinget og ville kunne sige, hvorfor og af hvilken Grund de stemte, som de gjorde. — Det forekommer mig ogsaa, at denne Sag i anden Henseende har stor Rækkevidde, thi saa vidt mig bekendt sidde mange af de private Baner fra samme Dato meget slet i det. Naar vi derfor begynde nu at følge den højtærede Minister — eller rettere, da det vist ikke saa meget er den højtærede Finansministers Ønske, at dette sker, følge Folketinget i dets Barmhjertighed overfor denne enkelte Mand, — saa forekommer det mig, at vi ogsaa maa se en lille Smule paa, hvad Konsekvensen vil blive af en saadan Medlidenshed. Sæt nu, at Koncessionshaverne paa andre Baner kom og sagde: vi have ogsaa forregnet os og kunne heller

ikke betale, hvad vi skulle betale, vi gaa tilbage og ønske ogsaa at faa mere af Statskassen — hvorledes ere vi da stillede? Andre Baners Koncessionshavere ere jo akkurat lige saa gode som Hr. Gros-serer Alfred Christensen. — Naar saa en meget bekendt, dygtig, anset og elskværdig Mands Navn er blevet anført som den, der skulde være Skalkeskjul for, hvad man gjorde ved denne Lejlighed, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at Jernbaneoverslag ere overskredne mange Gange, uden at det i og for sig var nødvendigt, idet der nemlig forventes større Flothed end nødvendigt, for at Banen kunde komme i Gang, og i de Tilfælde anføres Statsbanernes Funktionærer ikke som de, der ere Skyld i Underbalancen. Jeg kunde derfor ønske, at man undersøgte, om der har været anvendt en saadan Forsigtighed under hele Etableringen af dette Foretagende, at der nu kan være Grund til at komme og forlange et større Statstilskud. Jeg siger ikke, at jeg vil stemme imod Forslaget, men jeg ønsker blot at vide noget mere om Sagen, og jeg kunde fra Aaret 1900 særlig have Grund til at ønske at vide, om der er anvendt tilstrækkelig Forsigtighed. Derfor haaber jeg — og navnlig af den første af mig nævnte Grund —, at man, naar der kommer Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, vil stemme derfor, saaledes at man kan faa denne Sag nøjere undersøgt. Dette kan den højtærede Minister ikke have det allermindste imod, lige saa lidt som Folketinget kan have det. Forslaget kan jo fremmes tilstrækkelig hurtigt til, at vedkommende Koncessionshaver kan blive dækket. Der vil altsaa ikke være nogen anden Grund til ikke at nedsætte noget Udvalg end den, at man ikke vil have det.

Villars Lunn: Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) brugte i sin første Tale det Udtryk, at man i Landstinget havde gjort en fejl Beregning med Hensyn til denne Bane, og brugte i sin Replik det Udtryk: „denne Bane, som man fra alle Sider ansaa for rentabel.“ Jeg skal atter tillade mig at bringe ham en Oplysning fra den Tids Jernbaneudvalg. Man har ikke i Jernbaneudvalget tilladt sig at gøre nogen som helst Beregning om de enkelte Jernbaners Rentabilitet — hvor skulde man kunne gøre det? Man har simpelthen taget for gode Varer, hvad Koncessionsansøgerne angave i saa Henseende. Hvad angaar det sidste Udtryk, at man ansaa Banen for rentabel, vil jeg